

Ομιλία Πάμπη Κυρίτση
Γενικού Γραμματέα ΠΕΟ
Στο 27^ο Συνέδριο ΣΕΒΕΤΤΥΚ ΠΕΟ
Λευκωσία, 29/06/2017

Εκ μέρους του Γενικού Συμβουλίου της ΠΕΟ χαιρετίζω τις εργασίες του 27^{ου} Συνεδρίου της ΣΕΒΕΤΤΥΚ ΠΕΟ. Μιας συντεχνίας με πλούσια ιστορία και καθοριστική συμβολή στην δημιουργία και την ανάπτυξη του εργατικού κινήματος του τόπου μας. Επιτρέψετε μου με αυτή την ευκαιρία, να χαιρετίσω ιδιαίτερα στους βετεράνους μας, τους σκαπανείς και τους πρωτοπόρους που μέσα σε πραγματικά αντίξοες συνθήκες κράτησαν ψηλά την σημαία της ταξικής πάλης.

Το συνέδριο μας, πραγματοποιείται σε μια περίοδο που ο κόσμος ολόκληρος χαρακτηρίζεται από φοβερή διεύρυνση της οικονομικής και κοινωνικής ανισότητας. Ενώ ο πλούτος συσσωρεύεται με απίστευτους ρυθμούς σε ελάχιστους, η φτώχεια και η ανέχεια διευρύνονται και παίρνουν δραματικές διαστάσεις.

Ο ανταγωνισμός για τον παγκόσμιο γεωστρατηγικό έλεγχο και τον έλεγχο των ροών της ενέργειας κλιμακώνεται και τα σπασμένα των τυχοδιωκτισμών των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, τα πληρώνουν με βαρύ φόρο αίματος εκατομμύρια θυμάτων, που βιώνουν πλέον ως καθημερινότητα τον θάνατο και τον ξεριζωμό.

Εμείς εδώ την Κύπρο γνωρίζουμε πολύ καλά τα αποτελέσματα αυτών των ιμπεριαλιστικών τυχοδιωκτισμών. Τα έχουμε βιώσει στο πετσί μας. Γνωρίζουμε καλά ότι καμία κοινωνική κατάκτηση δεν μπορεί να θεωρείται σταθερή όταν η πατρίδα μας παραμένει βίαια διχοτομημένη.

Γι' αυτό και χτες το βράδυ ήμασταν ξανά στο πόδι όλοι μαζί, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, εκεί στην πράσινη γραμμή, διαδηλώνοντας από κοινού την απαίτηση και την προσδοκία μας αυτή η γραμμή της ντροπής που βίαια έχει χαρακτηρίσει στο κορμί της κοινής μας πατρίδας να πάψει πια να υπάρχει. Την ώρα που στο Κράς Μοντάνα της Ελβετίας, βρίσκεται σε εξέλιξη υπό την αιγίδα του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών η διάσκεψη για την Κύπρο, το κίνημα των εργαζομένων δεν μπορεί παρά με αποφασιστικότητα και καθαρή φωνή, να επαναβεβαιώνει την στήριξη του στην διαπραγματευτική διαδικασία και να επαναλαμβάνει την απαίτηση του αυτή η διαδικασία επιτέλους να έχει αποτέλεσμα. Θετικό αποτέλεσμα, που να ανοίγει το δρόμο για τη λύση του κυπριακού, ώστε η χώρα μας να απαλλαγεί από την κατοχή και την ξένη στρατιωτική παρουσία και η πατρίδα και ο λαός μας να επανενωθούν κάτω από ένα επανενωμένο ομόσπονδο κράτος με μια κυριαρχία, μια ιθαγένεια και μια διεθνή προσωπικότητα.

Δεν υποτιμούμε τις δυσκολίες, γνωρίζουμε καλά ότι η λύση του κυπριακού δεν εξαρτάται μόνο από τους δυο ηγέτες. Εξαρτάται ασφαλώς και από την στάση της Τουρκίας η οποία είναι η κατοχική δύναμη εξαρτάται και από την στάση ευρύτερα του διεθνούς παράγοντα αφού το κυπριακό δεν έχει μόνο εσωτερική πτυχή αλλά έχει και διεθνή πτυχή. Εκείνοι όμως που υποφέρουν από την διαίωση του προβλήματος, εκείνοι που αγωνιούν πιο πολύ από όλους για το μέλλον και για την πιθανότητα μονιμοποίησης της διχοτόμησης είναι οι κύπριοι. Οι ελληνοκύπριοι, οι τουρκοκύπριοι, οι αρμένιδες, οι μαρωνίτες και οι λατίνοι. Γι' αυτό και αναμένουμε ότι ο Πρόεδρος Αναστασιάδης αλλά και ο Μουσταφά Ακιντζή, θα επιδείξουν την μεγαλύτερη δυνατή καλή θέληση και μακριά από οποιαδήποτε άλλη σκοπιμότητα, όσες δυνατότητες υπάρχουν για ένα θετικό αποτέλεσμα θα τις εξαντλήσουν.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Σε παγκόσμιο και πανευρωπαϊκό επίπεδο το κίνημα των εργαζομένων βρίσκεται αντιμέτωπο με σκληρές, νεοφιλελεύθερες αντεργατικές πολιτικές. Εδώ στην Κύπρο αυτές οι πολιτικές επιβάλλονται τα τελευταία χρόνια στην πιο ακραία τους έκφραση, λόγω ακριβώς και της οικονομικής και κοινωνικής φιλοσοφίας της κυβέρνησης Αναστασιάδη και του κυβερνώντος κόμματος.

Με βάση τα στοιχεία που καταγράφει στις έρευνες της η ίδια η Eurostat, η Κύπρος είναι σήμερα η χώρα με τον πιο ψηλό ρυθμό διεύρυνσης της κοινωνικής ανισότητας, το πιο ψηλό ποσοστό μακροχρόνια άνεργων και τον πιο ψηλό ρυθμό μείωσης των μισθών. Χώρα δηλαδή όπου ξεκάθαρα οι φτωχοί γίνονται περισσότεροι και φτωχότεροι αλλά οι πλούσιοι λιγότεροι και πλουσιότεροι.

Αυτή τη διαδικασία της φτωχοποίησης και της μεταφοράς των συνεπειών της κρίσης μονόπλευρα και μονόδρομα στους εργαζόμενους και στους συνταξιούχους, το συνδικαλιστικό κίνημα την βιώνει καθημερινά.

Η εμπειρία μας λέει ξεκάθαρα ότι εκεί που οι εργαζόμενοι παραμένουν συσπειρωμένοι και οργανωμένοι στη Συντεχνία τους, εκεί παραμένουν σε ισχύ και εφαρμόζονται και τα εργατικά δικαιώματα.

Δυστυχώς όμως, εκεί και όπου οι εργαζόμενοι δεν είναι οργανωμένοι και δεν υπάρχει συλλογική σύμβαση και ισχυρή συνδικαλιστική οργάνωση για να την υπερασπιστεί, τα δικαιώματά τους κατακρεουργούνται.

Γι' αυτό και η κυβέρνηση οφείλει επιτέλους να αναλάβει τις ευθύνες της. Το κράτος έχει υποχρέωση να διαφυλάξει τις κοινωνικές ισορροπίες και να παρέμβει νομοθετικά, ώστε να εφαρμόζεται στη πράξη ότι προβλέπεται από τις

συλλογικές συμβάσεις και την εργατική νομοθεσία. Ο κάθε εργαζόμενος δικαιούται αξιοπρεπή εργασία, που σημαίνει να έχει ένα ελάχιστο δίκτυ προστασίας από την εργοδοτική αυθαιρεσία και εκμετάλλευση.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες ο ρόλος που έχει να διαδραματίσει η ΠΕΟ για την οργάνωση της αντίστασης και για την υπεράσπιση και την διατήρηση των συνδικαλιστικών και κοινωνικών κατακτήσεων των εργαζομένων, είναι αποφασιστικής σημασίας. Εμείς ούτε απογοητευόμαστε ούτε και τα βάζουμε κάτω. Αν μέσα στις συνθήκες της κρίσης τις οποίες κορύφωσε το κούρεμα των καταθέσεων και η συμφωνία Αναστασιάδη – Γιουρογκρουπ, υποχρεωθήκαμε σε πολλές περιπτώσεις σε ένα βήμα πίσω, αυτό το κάναμε συνειδητά για να δημιουργηθούν το συντομότερο οι προϋποθέσεις για δυο βήματα μπροστά.

Μετά όμως και την απόφαση του έκτακτου συνεδρίου της ΠΕΟ το Δεκέμβρη του 2015, έχουμε περάσει στη φάση της αντεπίθεσης. Μέσα από την ανανέωση των συλλογικών μας συμβάσεων, διεκδικούμε κατάργηση των ειδικών συμφωνιών όπου έγιναν παραχωρήσεις στους εργοδότες και επαναφορά των δικαιωμάτων που είχαν παραχωρηθεί προσωρινά. Και πρέπει να σημειώσω ότι τόσο στους κλάδους που εκπροσωπεί η συντεχνία σας όσο και στις συμβάσεις που υπογράφουν οι άλλες συντεχνίες της ΠΕΟ, ο στόχος αυτός προωθείται με πολλή αποφασιστικότητα και με αρκετή επιτυχία.

Ταυτόχρονα όμως διεκδικούμε και τη νομοθετική κατοχύρωση της υποχρέωσης των εργοδοτών να εφαρμόζουν τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις, έτσι ώστε να προστατεύονται οι εργαζόμενοι αλλά και ο δίκαιος και υγιής ανταγωνισμός ανάμεσα στις ίδιες τις επιχειρήσεις. Η μη εφαρμογή των συμβάσεων και η εργοδοτική αυθαιρεσία πρέπει επιτελούς να θεωρείται από την πολιτεία παράνομη και ανήθικη συμπεριφορά και όχι να δημιουργεί ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Για τους ίδιους λόγους το κράτος οφείλει να καθορίσει ελάχιστα

επίπεδα εργασιακών δικαιωμάτων και για εκείνους τους εργαζόμενους οι οποίοι δεν καλύπτονται από συλλογικές συμβάσεις για να προστατεύσει την αγορά εργασίας ώστε να μην μετατραπεί σε αληθινή ζούγκλα.

Σε ένα άλλο σημαντικό μέτωπο για τους εργαζόμενους, αυτό της ΑΤΑ, αύριο το μεσημέρι έχουμε καλεστεί από την Υπουργό Εργασίας σε κοινή συνάντηση των κοινωνικών εταίρων για να συνεχιστεί ο διάλογος ο οποίος θα πρέπει σύμφωνα με τη δέσμευση της Υπουργού θα πρέπει να καταλήξει μέχρι το τέλος του Ιούνη. Το Συνδικαλιστικό κίνημα διεκδικεί επανεκκίνηση του θεσμού ώστε η ΑΤΑ πρέπει να συνεχίσει να είναι μηχανισμός αυτόματης αποκατάστασης της αγοραστικής δύναμης των μισθών, όπως λειτούργησε για τόσα χρόνια, συμβάλλοντας έτσι δημιουργικά στην συνομολόγηση μακροχρόνιων συλλογικών συμβάσεων και στη διατήρηση ομαλών εργασιακών σχέσεων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Προτεραιότητα του Συνδικαλιστικού κινήματος είναι ασφαλώς και ο αγώνας για την επαναφορά σημαντικών κοινωνικών δικαιωμάτων που αφορούν ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού όπως τους συνταξιούχους μας που τα εισοδήματά τους έχουν κατακρεουργηθεί με απώλειες που ξεπερνούν το 30%, τους πολύτεκνους, τις οικογένειες με φοιτητές, τις εργαζόμενες γυναίκες, τους νέους που μαστίζονται από την ανεργία και την έλλειψη προοπτικής.

Διεκδικούμε επανασυγκρότηση του κοινωνικού κράτους το οποίο την τελευταία πενταετία έχει κυριολεκτικά αποδομηθεί. Αγωνιζόμαστε για να επανέλθει η φιλοσοφία που θέλει το κράτος φορέα δικαιότερης ανακατανομής του κοινωνικού πλούτου και όχι ως φιλανθρωπικό σύλλογο που προσφέρει ελεημοσύνη σε εκείνους που βρίσκονται στα όρια της εξαθλίωσης, δοκιμάζοντας μάλιστα σ' αυτή την διαδικασία την ίδια ανθρώπινη τους αξιοπρέπεια.

Ιδιαίτερα όσο αφορά τους συνταξιούχους, θεωρούμε ότι η συμπεριφορά την οποία τυγχάνουν είναι το λιγότερο κοινωνικά απαράδεκτη.

Και από αυτό το βήμα, καταγγέλλουμε την άρνηση του κράτους να παραλάβει και να εξετάσει αιτήσεις από χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχους, των οποίων αποκόπηκε βίαια το έκτακτο συμπλήρωμα της σύνταξης τους, η γνωστή μικρή επιταγή, απλά και μόνο γιατί μέσα στο κομφούζιο της διαδικασίας του Ε.Ε.Ε., για πολλούς και διάφορους λόγους ενώ ήταν δικαιούχοι, δεν υπέβαλαν εμπρόθεσμα αίτηση. Το ίδιο το κράτος τους καταδικάζει στην φτώχεια, στερώντας τους την δυνατότητα διεκδίκησης αυτού που δικαιούνται, όχι γιατί δεν πληρούν τα κριτήρια αλλά γιατί θεωρούνται εσαεί πλέον εκπρόθεσμοι και δεν τους επιτρέπεται να υποβάλουν αίτηση και να κριθούν με τα κριτήρια του νόμου. Αν είναι ποτέ δυνατόν!

Σημαντική συμβολή στην ευημερία των συνταξιούχων μας αλλά και όλου του κυπριακού λαού θεωρούμε ότι θα είναι η εφαρμογή στην πράξη του ΓΕΣΥ όπως αυτό έχει ψηφιστεί από τη Βουλή.

Θεωρούμε αυτή τη ψήφιση ως δικαίωση αγώνων δεκαετιών. Είναι ακόμα ένα παράδειγμα που καταδεικνύει ότι οι κοινωνικοί αγώνες φέρνουν αποτελέσματα.

Τώρα ο αγώνας μας επικεντρώνεται στην υλοποίηση της νομοθεσίας που έχει ψηφιστεί, ώστε να τηρηθούν τα χρονοδιαγράμματα και το συντομότερο να υλοποιηθούν όλες οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις οι οποίες να καταστήσουν την πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας, πραγματικό δικαίωμα και όχι προνόμιο όπως σήμερα έχει καταντήσει.

Όσον αφορά τα κουρεμένα Ταμεία Προνοίας, ακόμα περιμένουμε την έστω και κουτσοσυρεμένη αποκατάσταση, την οποία ρητά έχουν υποσχεθεί.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Το 2017 θα είναι και η χρονιά πραγματοποίησης του 27^{ου} Παγκύπριου Συνεδρίου της ΠΕΟ. Φιλοδοξία μας, είναι να μετατρέψουμε το Συνέδριο, σε κορυφαίο κοινωνικό φόρουμ μέσα από το οποίο θα εκφραστούν οι αγωνίες και οι προτεραιότητες των εργαζομένων. Πρόθεση της ηγεσίας της ΠΕΟ είναι να αξιοποιήσουμε το Συνέδριο για ένα ειλικρινή και ανοικτό διάλογο με τους εργαζόμενους και την κοινωνία, για όλα τα μεγάλα ζητήματα που μας απασχολούν.

Γι' αυτό και ολοκληρώνοντας τον χαιρετισμό μου στο συνέδριο σας, θέλω να κλείσω με ένα κάλεσμα.

Την αντεπίθεση που έχουμε εξαγγείλει από το Έκτακτο Συνέδριο του Δεκέμβρη του 2015, την οποία υλοποιούμε με αρκετή επιτυχία, πρέπει να την επεκτείνουμε σε όλους τους τομείς. Όχι μόνο τον πολιτικό, τον συνδικαλιστικό και τον κοινωνικό αλλά και τον οργανωτικό, γιατί δεν υπάρχει αμφιβολία ότι μια ισχυρή, υπεύθυνη αλλά και μαχητική ΠΕΟ, είναι σήμερα όσο ποτέ αναγκαία και χρήσιμη για τους εργαζόμενους, για τους αδύνατους και τους μη προνομιούχους.

Εύχομαι στο Συνέδριο σας κάθε επιτυχία. Η ΠΕΟ βασίζεται στη Συντεχνία σας στους μικρούς και μεγάλους αγώνες που μας αναμένουν.

Καλή δουλειά